

BEKÖSZÖNTŐ

A SIKLÓSI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

Újjáépítés Ócsanálason

Korábbi számunkban hírt adtunk a cserkészek akciójáról, melyben az árvíz sújtotta településeken kívántak kétkezi munkával segíteni. Egy kis csapat – köztük siklósiakkal – el is jutott Borsodba. Tőlük érkezett a következő beszámoló.

Hétfőn kicsit nehézkes és lassú előkészítő munka után kilenc fős csoporttal indulhatunk el Ongára, a szálláshelyünkre. Délután 2 óra után érkezünk meg, s beszélhettünk a helyi polgármesterrel és azokkal, akik segíteni hivatottak munkánkat. 15 órakor már Ócsanálason az első kijelölt háznál dolgoztunk, melyet estig be is fejeztünk.

Kedden, a 9 fős csapatot szétzedve, dolgoztunk egyszerre 3 helyen. Erre a napra építés is jutott, nem csak bontás. Egy lebontott ház hátsó részére rosszul felrakott takaró fóliát szedtünk le, s helyette, széket állítva, s szarufákkal kikötve, egy alacsony sátor tetőt készítettünk, melyet

dupla fóliával takartunk illetve azt fogattunk le.

Az éjszakai vihar, meg is próbálta az építményt, mely kiállta a nehéz éjszakát. Mivel ez a ház a falu központjában van (bolt, kocsmá), keresettek lettünk.

Szerdán még az első napról elmaradt ház hátsó részét bontottuk, majd egy új helyre kellett költöznünk, mellyel délig végeztünk. Ebéd után átköltöztünk és új munkának láttunk fél kettő körül. Mivel nem volt kipakolva a házból teljes mértékben, ezzel kellett kezdenünk, majd ezután láthattunk neki a kb. 90 négyzetméter alapterületű ház tetejének. 17 órára ezzel is végeztünk, úgy, hogy a cserép le lett szedve, és a fa anyag lebontva.

A település főépítését csak hangpostáján keresztül értem el, míg a polgármesternek SMS-t írtam, és kértem a másnapi találkozózt, hogy munkát biztosítsanak. Eddig az ideig kb. 600000,- Ft értékű munkát végeztünk el.

Míg a csapat csütörtökön reggel Ócsanálason kezdett, addig én a polgármesteri hivatalban próbáltam további munkát sze-

rezni. Intézkedés után mentem ki magam is a munka területre. Itt már az előző nap lekerült faanyag szétválogatása is megtörtént a további használatra alkalmas anyagra, mely szögtelenítve is lett, illetve a továbbra már nem használható faanyagra.

Sajnos ekkor már a főépítész úr sem tudott munkát szerezni részünkre, így ebéd után haza utaztunk.

Sajnos a település polgármestere és főépítésze sem hitt az előre megtett bejelentésemnek, hogy komolyan segíteni szeretnénk, s dolgozni akarunk. Ezt a végén be is ismerte az építész úr. Az előkészítetlenségnek köszönhetően jöttünk haza napokkal előbb, mint azt terveztük, hisz értelmetlen lett volna maradni, csak azért, hogy ott ücsörögjünk, s teljék az időnk.

Ha a helybeli vezetők a helyzet magasan álltak volna, a munkánkat jobban előkészítik, akkor közel egymillió forint értékű munkát is végezhetünk volna. Ez nem a csapaton múlt.

Tóth János
kerületi vezető tiszt

A máriagy di plébánossal közösen Siklós városában Katolikus Kör létrehozásán fáradozunk, hogy városunkban a keresztény értékrendet, gondolkodást hatékonyabban tudjuk megjeleníteni. A Kör célja továbbá, hogy tagjai és az

Katolikus Kör

érdeklődők számára szervezett programok, előadások, rendszeres összejövetelek által szellemi-lelki táplálékot nyújtson, igazodási pont legyen a zavaros jelenben.

Az első alakuló összejövetel szeptember 10-én, este 8 órakor a siklósi plébánián lesz.

Kérem, hogy aki szeretne ezen részt venni, szándékát elzetesen jelezze.

Attila atya

A Siklói Római Katolikus Plébánia erdélyi zarándoklatán Isten-

nek hála én is részt vehettem. A szívem és a lelkem nagy várakozással készült erre az útra. Tíz évvel ezelőtt már jártam ezeken a helyeken. Most egy zarándok szemével és lelkületével szerettem volna itt lenni!

Az utat gondosan és jól előkészítették, az útvonalat, a szálást, az étkezést egyes hozzáértő emberek intézték. A lelki épülésünkről is gondoskodtak Attila és Andor atya személyében.

Július 12-én hajnali 2-kor indultunk. A korosztály igen széles volt, az ötéves Rékától a nyolcvan esztendő Iza néniig.

A határon való átkelés után Máriaradnán álltunk meg először. Ezen a Mária kegyhelyen szentmisét tartott nekünk Attila atya, Andor atya pedig orgonált. Rövid időt Déván is töltöttünk, ajándékokat vittünk Csaba testvér gyermekeinek. Este 7 órára értünk a szálláshelyünkre, Parajdra. Kényelmes, szép szobák, és finom vacsora várt bennünket.

Másnap Marosvásárhely felé indultunk. Útközben míg a szép tájban gyönyörködtünk, Attila atya megismertetett bennünket az éppen elhagyott vagy a következő helység nevezetességeivel, látnivalóival, így mindig nagy várakozással érkeztünk oda. Marosvásárhely lüktető nagyváros, a 150 ezer lakosnak a fele magyar. A sok látnivaló közül csak a legfontosabbakat tudtuk megnézni. Ezek közt volt a Kultúrpalota egyedülálló látványosságokkal. Az előadóterem orgonája, a

Erdélyi zarándoklat

kiállított festmények sokszínűsége és a tükörterem festett üveglablakai felejthetetlenek voltak.

Ezután Segesváron álltunk meg, ahol láttuk a híres óratornyot, majd Fehéregyházán köszöntöttük Petőfi Sándor szobrát és a turulmadaras emlékművet.

Délután 4 óra körül érkezünk Székelyudvarhelyre. Ez a 90%-ban magyarok lakta helység iskolavárosnak is mondható: a Tamási Áron Gimnázium, a Benedek Elek Tanítóképző és sok egyéb oktatási intézmény található itt. A barátok templomában volt az aznapi szentmisénk.

A következő napon Csíksomlyóra mentünk. Útközben megálltunk Homoródfürdőn egy borvizes kútnál. Megkóstoltuk a vizet, nagyon finom volt. Erdély hargitai részén sok-sok ilyen forrás van. Megnéztük a Csomád hegységben a mohos tőzeglapot és a Szent Anna-tót is. Nem is lehet leírni, hogy milyen csodálatos volt maga a táj, a növényi ritkaságok.

Négy óra körül értünk Csíksomlyóra, ahol a kéttornyú kegytemplomban szentmisén vettünk részt. Nem most voltam itt először, de ha százszor is eljőnék, tudna újat adni. Leírhatatlan érzés keríti hatalmába az embert, mikor odatérel a Szűzanya lábához. Ide teszi örömét, bánatát, óhaját, kérését, és persze az otthoniakét is. Itt a Jóisten jelenléte jobban érezhető mint egy másik templomban.

Zarándoklatunk negyedik napján megnéztük a parajdi só-

bányát. Autóbusz visz a hegy mélyébe, sok-sok lépcsőn kell azután még lejjebb

menni. Ott pedig hatalmas termek, amik templom torony magasságúak. Benne gyógyulni vágyó felnőttek, gyermekek. Az egyik helyiség végében Nepomuki Szent János tiszteletére kápolna van kialakítva. Az atyák itt tartották a szentmisét. Maradandó élményt jelentett.

Innen Farkaslakára mentünk. Meglátogattuk Tamási Áron sírját és emlékművét, ami Szervátiusz Tibor és Jenő alkotása. Majd Korondon álltunk meg, ahol volt lehetőség vásárolni, nézelődni a sok-sok csodaszép kerámia és a fafaragvány között. Délután értünk Szovátára. Az itt található Medve tavat Székely Balatonnak is nevezik. A víznek magas a sótartalma, és meddség ellen gyógyító hatással is rendelkezik. Nagyon jól fürödtünk benne, itt még az úszni nem tudó sem merül el a vízben.

A következő nap Szárhegyre és annak környékére mentünk. Útközben érintettük Gyergyóalfalut, ahol Iza néni meglátogatta a még élő rokonait, és a temetőben nyugvó őseit. Szentmisén a Gyergyószárhegyi csodálatos szép ferences templomban és kolostorban vettünk részt. Kármelhegyi Boldogasszony ünnepe volt éppen. A liturgia végén pedig a ferences Ervin atya kedves szavainak örülhettünk.

Ezután néztük meg a Gyilkostót, majd a Békás-szorosban tettünk egy nagyon szép sétát. Gyönyörű volt. Ezt látni kell, leírni nem is lehet.

Folytatás az utolsó oldalon

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer két barátnő.

Nevezzük az egyiket Ibolyának, aki Pécsen lakik, a másikat Magdolnának, aki évtizedek óta él Siklóson.

Történt egy rettenetes napon, hogy Magdolna édesanyja elesett és combnyaktörést szenvedett. Mentő vitte Pécsre kórházba, ahol még aznap este leállt a légzése. Lelkiismeretes orvosok rohantak vele az intenzív osztályra, ahol stabilizálták az állapotát. A kétségbeesett, egész testében remegő Magdolnát este 10-kor zavarta haza az orvos, miután megnyugtatta, hogy az életveszély elmúlt.

Hogyan – hogyan sem, de Ibolya már másnap megtudta mi történt, és azonnal felajánlotta Magdolnának, hogy kétnaponként bemegy a kórházba a mamához, megeteti, megmosdatja, és teljesíti a kívánságait. Így Magdolnának is csak másnaponként kellett Pécsre utaznia édesanyja betegágyához.

A mama hihetetlen gyorsan, csodával határos módon felgyógyult, hála érte Istennek. Magdolna megköszönte barátnőjének a segítséget, aki szépen, kulturáltan elküldte őt melegebb éghajlatra.

Teltek a hónapok, évek.

Ez év májusában Ibolya sírvakogva felhívta telefonon Magdolnát, hogy éjjel meghalt a férje, csendben elaludt.

Magdolna mindent félretéve autóbuszra ült, és rohant barátnőjéhez, akinél már ott volt az édesanyja, lánya, veje, így pár szó után hazament, mert csak za-

Igaz mese egy önzetlen barátságról

varta őket a jelenlétével.

Eltelt pár hét, temetés, gyász, kétségbeesett órák, napok.

Ibolya ezek után egyáltalán nem vette fel a telefont, hiába próbálgatta Magdolna vezetékese, és mobilon is. Nem volt más választása, újra autóbuszra ült, Pécsre utazott, mert aggódott a barátnőjéért.

Ibolya családi házában kapuja zárva, csengő nincs, és még a kutya sem ugatta meg, mert előzőleg vele is életre-halálra szóló barátságot kötött.

Magdolna nem az a típus, aki ilyen apróság miatt meghátrál, bemászott a kerítésen. A hatalmas farkaskutya azt hitte, hogy ez egy új játék, és amikor a kerítés tetejéről megpróbált az udvarra bejutni, felugrott rá, és egy elegáns mozdulattal együtt estek a földre egymás hegyénhátán.

Huhhh... őszintén remélte, hogy nem látta senki. Később kiderült, hogy többen is, mint kellett volna.

Ibolya lesötétített szobában aludt sápadtan, erősen lefogyva, és nem vett tudomást aggódó barátnőjéről. Ő azonban kilapátolta az ágyból, beledobta a fürdőkádba, megmosdatta, felöltöztette, megetette minden tiltakozás ellenére. Kuttyája élénk farkcsóválással hagyta jóvá mindezt, nem törődve Magdolna térdén a vérző sebbel, amit miatta szedett össze.

Ezután ketten, szépen végig-

kapálták az egész kertet, kitakarították a házat, majd rendbe tették a volt férj műhelyét, amely erősen pró-

bára tette fizikai- és lelki erejüket.

Közben virágot vittek a sírra, meglátogatták Ibolya anyukáját, lányát, és hipp-hopp, már el is telt egy hét. Ibolya arca kicsit megszínesedett, kedélyállapota javult, éjszaka egészen jól aludt, együtt játszottak a kuttyával, közösen sütöttek, főztek.

Magdolna már készülődött hazafele, Ibolya megköszönte a segítséget. Ekkor visszahallotta saját szavait a melegebb éghajlatra való költözéssel kapcsolatban.

A sok munka, és játék közben Ibolya egyszer azt mondta Magdolnának: nézd meg, minden helyiségben feszület van, hiszek Istenben, akkor miért történt ekkora tragédia velem?

Magdolna válasza: az, hogy Isten velünk van, nem azt jelenti, hogy nem történik velünk semmi baj, hanem a bizonyosságot, hogy vigyáz ránk.

Erdősi Magdolna

Templomunkból augusztus 26-án a reggeli szentmise után papi áldással indult híres spanyol gyalogos zarándokútra, az El Caminora, két asszony: Szervei Miklósné és Hollósvölgyiné Szabó Jutka.

Imádkozzunk értük, hogy a több mint 800 km-es utat felajánlásuknak megfelelően teljesíthessék. Imáink nagy segítséget jelentenek nekik.

Naptár 2010. szeptember hónapra

Szeptember

6.	19:00	Katekumen csoport összejövedele
10.	20:00	Katolikus Kör összejövedele a plébánián
12.	16:00	Ovis mise
13.	19:00	Képviselőtestületi ülés
17.	19:00	Házasság Hétvége (siklói csoport)
19.	8:30	Évnyitó szentmise (Veni Sancte)
22.	19:00	Bibliaóra
24.	19:00	Taizéi imaóra Vokányban
25.	16:00	Szeretetláng imaóra

Október

1.	18:00!	Elsőpénteki szentmise
2.	7:30	Zarándoklat Hajósra Siklóson nem lesz szertartás
3.	16:30!	Rózsafüzértitok-csere, szentségimádás

Teréz anya

2010. augusztus 27-én volt Kalkuttai Boldog Teréz születésének 100. évfordulója. Egyházunk mennyei születésnapján, szeptember 5-én, emlékezik meg róla. Az ő gondolataiból idézünk:

*Ha jót teszel, megvádolnak, hogy önzés és hátsó gondolat vezérli cselekedetedet,
mégis tégy jót!*

*Ha sikeres vagy, hamis barátokat és igazi ellenségeket nyersz,
mégis érdemes!*

*A jó, amit teszel, holnap már feledésbe megy,
mégis tedd a jót!*

*A becsületesség és őszinteség sebezhetővé tesz,
mégis légy becsületes és nyílt!*

*Amit évek alatt felépítesz, egy nap alatt lerombolják,
mégis építs!*

*Az embereknek szükségük van segítségedre,
és ha segítesz, támadás érhet,
mégis segíts!*

*A legjobbat add a világnak abból, amid csak van,
s ha verést kapsz is cserébe,
mégis a legjobbat add a világnak, amid van!*

A Szentatya imaszándéka

2010. szeptember hónapra

Általános: Hogy a világ kevésbé fejlett részeiben Isten szavának hirdetése újítsa meg az emberek szívét, arra bátorítva őket, hogy hiteles társadalmi fejlődés főszereplői legyenek.

Missziós: Hogy szívünket megnyitva a szeretetre, hogy véget vessünk annak a számos háborúnak és összetűzésnek, amelyek még mindig vérrel szennyezik a világot.

Folytatás a 2. oldalról

Mindannyiunk szomorúságára érkezett zarándoklatunk utolsó napja. Reggel 8 órakor elindultunk a parajdi Sóvidékről Torda felé. A városban nem álltunk meg, de a buszból látható volt a Tordai-hasadék, ami a hagyomány szerint Szent László menekülésének útja.

Kolozsváron, Erdély fővárosában a Szent Mihály templomban adhattunk hálát az egész hét gondoskodásáért és örömeiért a Jóistennek. Hatalmas és gyönyörű az Istennek eme hajléka. Mellette Mátyás király szobra, néhány száz méterre pedig szülőháza található.

Útközben még utoljára gyönyörködtünk a felejthetetlen tájban. Elhagyva a Király-hágót, Nagyváradot, Ártándnál léptük át a határt. Haza értünk, ugyanakkor én úgy érzem, hogy otthonról jöttünk. Erdély a mi hazánk is.

Hosszú ideig töltekezhetünk ezekből a kimeríthetetlen élményekből.

Egy zarándok

A Siklói Római Katolikus
Egyházközség kiadványa.

Kereskedelmi forgalomba nem kerül.

Felelős szerkesztő:
Szép Attila plébános

www.siklosiplebania.hu